

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/154/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713200254
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8713200254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky Ing. V. T., rod. M., nar. XX. X.XXXX, bytom M. C., C. W. XX, štátna občianka H. republiky, zastúpená advokátskou kanceláriou JUDr. Janou Murárovou, advokátkou so sídlom v Poprade, ul. 1.mája 220/19 proti odporcovi S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. R. XX, M. C., štátny občan C. republiky, zastúpený advokátom Mgr. Jurajom Seitzom, Košice Moyzesova 36, o rozvod manželstva, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad z 21.02.2014, č. k. 11C/18/2013-93, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Účastníci nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo účastníkov V. T., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka H. republiky a S. K., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan republiky C., uzavreté dňa XX.XX.XXXX v C., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu - Úradu mestské časti mesta A., A. - stred, okres A.-mesto vo zväzku ZM//XX, ročník XXXX, strana/list XXX, poř. č. XXX. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vyslovil, že o trovách tlmočného rozhodne samostatným uznesením.

Prvostupňový súd rozhodnutie odôvodnil nasledovné cit.: „Účastníci konania uzavreli manželstvo XX.XX.XXXX v C.. U navrhovateľky sa jednalo o tretie manželstvo, u odporcu o manželstvo prvé. Účastníci uzatvárali manželstvo po predchádzajúcej 2,5 ročnej známosti z dôvodu vzájomnej citovej náklonnosti. Podľa tvrdenia navrhovateľky problémy v manželstve začali po tom, keď účastníci začali spoločne bývať v júli 2012 na Slovensku. Odporca v noci často budil navrhovateľku, žiadal od nej, aby sa mu venovala, navrhovateľka spolužitie s odporcom nevládala ani psychicky ani fyzicky. Navrhovateľka od odporcu očakávala, že sa prispôsobí podmienkam, ktoré obaja reálne mali, čo odporca odmietal. Žiadnym spôsobom sa nepodieľal na financovaní spoločnej domácnosti, nemal pracovné návyky a v januári 2013 mu navrhovateľka oznámila, že nie je schopná ďalej s ním žiť, nakoľko stratila k nemu citový vzťah a nemá záujem na obnovení manželského spolužitia. Odporca nesúhlasil s rozvodom manželstva odôvodňujúc, že k trvalému rozvratu manželstva nedošlo. Žiadal, aby súd odporučil účastníkov na manželské poradenstvo a vyriešenie manželských problémov. Podľa odporcu rozpory medzi účastníkmi vznikli v súvislosti s prevádzkovaním hotela, kde je navrhovateľka konateľkou. Odporca potvrdil, že odišiel do H. z dôvodu, že navrhovateľka chcela od neho peniaze, aby ich priniesol do spoločnej domácnosti. Odporca pred súdom uviedol, že navrhovateľku stále miluje a nikdy by si nezobral inú ženu. Súď mal za preukázané, že účastníci konania majú povolenie k pobytu na Slovensku, navrhovateľka

do 07.10.2019 na adrese W., M. C. - C. W. XX a odporca pobytový preukaz rodinného príslušníka občana EÚ od 06.07.2012 do 05.07. 2017 na adrese W., M. C. - C. W. XX. Ďalej mal za preukázané, že odporca má ukončený pobyt na adrese M. C. - C. W. XX dňa 20.12. 2013, čo potvrdil aj odporca, nakoľko zo strany prenajímateľa došlo k zrušeniu pobytu cudzinca na uvedenej adrese. Právomoc súdu v predmetnej veci je daná v zmysle ust. § 38 ods. 2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. Súd aplikujúci ust. § 23 ods. 1, 2, 3 zákona o rodine uzavrel, že vzťahy medzi účastníkmi konania, a to hlavne zo strany navrhovateľky sú narušené, navrhovateľka nemá záujem na obnovení manželského spolužitia, odporcu nemiluje, nemá k odporcovi žiaden citový vzťah a manželstvo neplní svoj spoločenský účel. Vzhľadom na vekový rozdiel účastníkov konania a povahové vlastnosti, aj vzhľadom na to, že účastníci konania sa vzájomne nepoznali, po krátkodobej známosti uzatvorili manželstvo, nepoznali svoje ani fyzické, zdravotné a povahové vlastnosti, manželstvo neplní svoj spoločenský účel. Účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, čo v uvedenom prípade nie je, nakoľko účastníci nežijú v spoločnej domácnosti a navrhovateľka nemá záujem na obnovení manželského spolužitia. Súd preto vyhovel návrhu navrhovateľky, keďže mal za preukázané, že manželstvo účastníkov je tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že neplní svoj účel.“

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 veta prvá O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Uviedol, že záver súdu o tom, že manželstvo účastníkov neplní hospodársku funkciu a funkciu vzájomnej pomoci je nesprávny. Z výpovedí účastníkov na pojednávaní je zrejmé, že účastníci mali posledný sexuálny styk 17 dní pred dňom pojednávania a inak každý deň, keď bola navrhovateľka v hoteli. Uvedené navrhovateľka ani čiastočne nepoprela. Jej tvrdenia o údajnom znásilnení zo strany odporcu sú účelové pre dosiahnutie rozhodnutia, ktorým súd manželstvo rozvedie. Účelovosť tohto tvrdenia potvrdzuje aj skutočnosť, že navrhovateľka takúto rozhodujúcu skutočnosť neznamenala v návrhu a ani vo svojich ďalších výpovediach. Uvedené uviedla až potom, keď odporca pravdivo a bez akýchkoľvek výhrad odpovedal na otázky položené súdom. Z frekvencie sexuálneho spolužitia manželov vyplýva, že účastníci k sebe navzájom počas trvania manželstva pociťovali silnú náklonnosť. Naopak, z vyjadrení navrhovateľky v priebehu konania stále viac silneli výčitky voči odporcovi k materiálnemu zabezpečeniu potrieb rodiny. Odvolateľ je toho názoru, že súd nesprávne vyložil ust. § 1 ods. 1 Zákona o rodine a navyše opomenul základné zásady Zákona o rodine a to povinnosť uloženú mu v ust. § 100 ods. 2, keď nevhodnou voľbou slov uviedol, že „nikoho nemožno nútiť, aby vo zväzku zotrval, keď nemá záujem.“ Uvedené platí dvojnásobne pre prípad prejednávaneho multikulturálneho manželstva s množstvom niekedy až protichodných tradícií a zvykov. Je síce pravda, že nikoho nemožno nútiť v zotrvaní manželstva, ale nie je možné ust. § 1 ods. 1 Zákona o rodine vykladať spôsobom, že manželstvo môže skončiť ktorýkoľvek z manželov v prípade, ak stratí záujem na obnovení vzájomného spolužitia. Odporca je toho názoru, že súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, návrh navrhovateľky na rozvod manželstva zamietol, alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu odporcu zaslala vyjadrenie navrhovateľka, ktorá považovala odvolanie odporcu za nedôvodné a účelové a trvala na rozhodnutí prvostupňového súdu, ktoré považuje za správne. Uviedla, že účastníci konania manželstvo uzavreli po tom, čo spolu strávili 14 dní. Ďalší kontakt bol len virtuálny, obaja nemali možnosť sa dostatočne poznať, preto ich predstavy o manželstve boli rozdielne a rozdielnosť predstáv i samotných pováh účastníkov sa prejavila až v spoločnom spolužití. Skutočnosť, že predstavy účastníkov o manželstve sa nenaplnili a sú na oboch stranách odlišné, sa prejavila jednak následkom nedostatočného vzájomného poznania sa, kultúrneho a sociálneho pôvodu, výchovy a tiež i značného vekového rozdielu medzi manželmi. Navrhovateľka uzavrela manželstvo neuvážene, pod vplyvom silných emócií. Jej rozhodnutie bolo nevyvážené a účastníci v spoločnej domácnosti začali žiť v júni 2012 a už od septembra 2013 prestali žiť v spoločnej domácnosti. Od vtedy sa navrhovateľka prevažne zdržiavala v mieste svojho bydliska v A.. Od február 2013 prestali účastníci spoločne hospodáriť a intímne sa stykať. Navrhovateľka nemala a ani v súčasnosti nemá záujem na obnovení manželského spolužitia, nemá odporcu rada a nechce s ním ďalej zdieľať spoločný život. Manželstvo účastníkov je hlboko a trvale rozvrátené, nejde len o prechodný a krátkodobý rozvrat. Navrhovateľka trvalo žije v H. republike, odporca na adrese C. R. XX, M. C., B.. Z adresy pobytu odporcu

uvedenej v odvolaní je zrejmé, že medzičasom už riešil svoju bytovú situáciu. Vzhľadom na hlboký a trvalý rozvrat manželstva účastníkov konania navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním mu predchádzajúcim a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že prvostupňový súd vo veci správne rozhodol, s čím sa odvolací súd plne stotožnil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V prejednávanej veci o návrhu na rozvod manželstva podaného navrhovateľkou voči odporcovi, odvolací súd po preskúmaní spisu nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali v tejto veci správnosť rozhodnutia prvostupňového súdu, vrátane správneho právneho posúdenia veci.

Odporca odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.). Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 132 O. s. p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesu účastníkov, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 122 až § 135 O. s. p.. Odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce správne určenú nesprávne vyložil, príp. ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Prvostupňový súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie vo veci. Na takto zistený skutkový stav správne aplikoval právne predpisy a v tomto smere sú aj správne výroky napadnutého rozsudku, ktoré sú aj odôvodnené a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k dôvodom odvolania odporcu odvolací súd uvádza, že jediným hmotnoprávnym dôvodom rozvodu manželstva je kvalifikovaný rozvrat manželstva (§ 23 ods. 1 Zákona o rodine). Kvalifikácia stupňa rozvratu je zverejnená výlučne súdu (nie účastníkom konania), ktorý musí preskúmať, či je manželstvo už dostatočne vážne narušené a dostatočne vážne rozvrátené, čo bude mať za preukázané vtedy, ak dospeje k záverom, že už viac toto manželstvo nemôže plniť svoj účel, a ani už nemožno od manželov očakávať obnovenie manželského spolužitia. Účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo. Prvostupňový súd v súlade s uvedeným aj postupoval a dospel k relevantným záverom, na základe ktorých manželstvo účastníkov konania v súlade so Zákonom o rodine rozviedol, preto pokiaľ odporca nesúhlasil s rozvodom, jeho subjektívny nesúhlas nestačí, pretože nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a objektívne zistenom skutkovom stave vo veci s prihliadnutím na skutočnosti vyplývajúce zo súdneho spisu. V danom prípade aj podľa názoru odvolacieho súdu účastníci konania ako manželia spolu nežijú, spoločne nehospodária, na nákladoch

domácnosti sa spoločne nepodieľajú, intenzita rozvratu v manželstve účastníkov je závažná, pretože vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené, trvalo rozvrátené a manželstvo nemôže preto plniť svoj účel.

Subjektívne posudzovanie situácie odporcom inak nemôže byť dôvodom na iné skutkové zistenia, resp. právne posúdenie veci, preto aj odvolací súd mal za to, že sú splnené podmienky na rozvod manželstva uvedené v § 23 ods. 1 Zákona o rodine. Za takéhoto stavu správne postupoval súd prvého stupňa, keď manželstvo účastníkov rozviedol.

Odvolací súd vyhodnotiac dôvody odvolania odporcu nezistil dôvod na zmenu napadnutého rozsudku, resp. jeho zrušenie, preto napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny podľa § 219 ods.1, 2 O. s. p., potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 144 veta prvá O. s. p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.